

Sygn. akt X GC 1002/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2017 r. r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie Wydział X Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Joanna Stelmasik
Protokolant:	Paula Nowosielecka

po rozpoznaniu w dniu 30 marca 2017 r. r.

na rozprawie

w sprawie z powództwa M. J.

przeciwko Zespół (...) z siedzibą w O.

o zapłatę kwoty 5 524,48 zł

I. oddała powództwo

II. zasądza od powoda M. J. na rzecz pozwanej Zespołu (...) z siedzibą w O. kwotę 1 217,00 zł (tysiąc dwieście siedemnaście złotych) tytułem kosztów procesu

oraz o zapłatę kwoty 24 576,37 zł

III. umarza postępowanie co do kwoty 18 116,92 zł (osiemnaście tysięcy sto szesnaście złotych 92/100).

IV. oddała powództwo w pozostałej części

V. zasądza od pozwanej Zespołu (...) z siedzibą w O. na rzecz powoda M. J. kwotę 2 052,03 zł (dwa tysiące pięćdziesiąt dwa złote 03/100) tytułem kosztów procesu.

VI. zasądza od powoda M. J. na rzecz pozwanej Zespołu (...) z siedzibą w O. 695,88 zł (sześćset dziewięćdziesiąt pięć złotych 88/100) tytułem uiszczonych wynagrodzenia biegłego

VII. nakazuje pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie kwotę 133,72 zł (sto trzydzieści trzy złote 72/100) tytułem nieuiszczonego wynagrodzenia biegłego.

Sygn. akt X GC 1002/15

UZASADNIENIE

W dniu 17 kwietnia 2015 roku M. J. wniósł do Sądu Rejonowego S. – Centrum w S. pozew przeciwko pozwanej Zespół (...) w O. o zapłatę kwoty 5.524, 48 zł wraz z odsetkami od kwot 19.770, 08 zł od dnia 1 września 2014 roku do dnia 11 grudnia 2014 roku, 5.524, 48 zł od dnia 12 grudnia 2014 roku oraz kosztami postępowania. W uzasadnieniu powód

podał, iż w dniu 13 marca 2014 roku strony postępowania zawarły umowę o świadczenie usług transportowych, której przedmiotem było przewożenie pacjentów z miejsca ich zamieszkania do miejsca dializ, następnie zaś po dokonanej dializie do miejsca ich zamieszkania w obrębie O. i okolic. Powód wskazał, że strony ustaliły stawkę wynagrodzenia w ten sposób, iż za każdy przejechany kilometr w wykonaniu zlecenia dla pozwanego powód miał otrzymać kwotę 2, 39 zł. Powód podniósł, że w wykonaniu umowy wystawił pozwanemu fakturę VAT nr (...) za miesiąc lipiec na kwotę 19.770, 08 zł z uwagi na przejechanie 8272 km, jednakże pozwany odmówił zapłaty przedmiotowej kwoty w części ponad kwotę 14245, 60 zł, którą uiścił w opóźnieniu w dniu 11 grudnia 2014 roku oraz kwoty 484, 69 zł, którą uiścił z opóźnieniem w dniu 21 listopada 2014 roku.

W dniu 25 czerwca 2015 roku Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Szczecin – Centrum w Szczecinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Pozwana wniosła sprzeciw od przedmiotowego nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości oraz wnosząc o oddalenie powództwa. W piśmie pozwana przyznała, że była związana z powodem umową z dnia 13 marca 2014 roku. Wskazała jednak, iż to na powodzie zgodnie z § 3 zawartej umowy spoczywał obowiązek sporządzenia wykazu przewozów z uwzględnieniem liczby przejechanych kilometrów dla poszczególnych tras, dodatkowo potwierdzonych przez przewożonego pacjenta. Pozwana wskazała, że od rozpoczęcia współpracy kwestionowała ilość przejechanych kilometrów i sposób rozliczenia przez powoda wykonanych transportów, a nadto, iż rozliczenia należności odbywać miały się w oparciu o wykazy tras, na których wykonywane były przewozy pacjentów, natomiast należność z faktury VAT nr (...) została rażąco zawyżona i nie znajduje ona uzasadnienia w dokumentacji.

Sprawa rozpoznawana była pod sygn. akt X GC 1002/15.

W dniu 14 maja 2015 roku M. J. wniósł do Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie pozew przeciwko Zespołowi (...) w O. o zapłatę kwoty 24.576, 37 zł wraz z odsetkami o dnia 2 maja 2015 roku. W uzasadnieniu powód powołał się na zawartą z pozwaną w dniu 13 marca 2014 roku umowę o świadczenie usług transportowych, na mocy której świadczył usługi przewozu pacjentów z miejsca zamieszkania do miejsca dializ, następnie zaś wystawił fakturę VAT nr (...) za miesiąc marzec na kwotę 24.576, 37 zł z uwagi na przejechanie 10283 km. Powód wskazał, iż pozwana nie dokonała zapłaty należności kwestionując ilość przejechanych kilometrów.

W dniu 30 czerwca 2015 roku Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Szczecin – Centrum w Szczecinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Pozwana wniosła sprzeciw od przedmiotowego nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości oraz wnosząc o oddalenie powództwa. W piśmie pozwana wskazała, że zawarła z powodem umowę w dniu 12 marca 2014 roku, zaś zgodnie z § 3 to na powodzie spoczywał obowiązek wykazu przewozów z uwzględnieniem liczby przejechanych kilometrów dla poszczególnych tras potwierdzonych przez przewożonego pacjenta. Pozwana podniosła, iż należność z faktury nr (...) jest rażąco zawyżona przez powoda i nie znajduje uzasadnienia w dokumentacji wskazując, że rozliczenia należności odbywać miały się w oparciu o wykazy tras na których wykonywane były przewozy pacjentów. Pozwana wskazała, że kwestionowała ilość przejechanych kilometrów i sposób rozliczenia wykonanych transportów.

Sprawa była prowadzona pod sygn. akt X GC 1019/15.

Postanowieniem z dnia 19 października 2015 roku Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie połączył sprawę o sygn. akt X GC 1019/15 ze sprawą o sygn. akt X GC 1002/15 celem ich łącznego rozpoznania i prowadzenia pod sygn. akt X GC 1002/15.

W piśmie z dnia 6 listopada 2015 roku powód wskazał, iż realizacja umowy przebiegała w ten sposób, że pracownik powoda sporządzał wykazy realizowanych przewozów, które były przekazywane pozwanej, aby była w stanie zweryfikować ilość transportów i kilometrów wynikającą z tych wykazów z sumą kilometrów ujętą w fakturze VAT. Powód podał, że stosował prawidłową stawkę odnośnie przejechanego kilometra wynikającą z umowy, natomiast wykaz tras i stawki za kurs wynikające z przeliczenia oferty stanowiły załącznik nr 1 do umowy stanowiąc jej integralną

część. Powód zakwestionował, aby rozliczenia odbywały się na podstawie wykazów tras podnosząc, iż nie stanowiły one załącznika do umowy. W piśmie z dnia 10 listopada 2015 roku powód powtórzył swoje stanowisko w sprawie.

W piśmie z dnia 18 maja 2016 roku powód dokonał cofnięcia pozwu w zakresie kwoty 18.116, 92 zł wnosząc o zasądzenie na swoją rzecz: odsetek ustawowych od kwoty 24.576, 37 zł od dnia 2 maja 2015 roku do dnia 30 czerwca 2015 roku oraz kwoty 6.459, 45 zł (odnośnie żądania ze sprawy o sygn. X GC 1019/15) wskazując, iż podtrzymuje roszczenie dochodzone w sprawie o sygn. akt X GC 1002/15. W piśmie powód podał, że w dniu 30 czerwca 2015 roku pozwana uiszczała na jego rzecz kwotę 18.116, 92 zł tytułem płatności za fakturę VAT nr (...). Na rozprawie w dniu 19 maja 2016 roku pełnomocnik powoda, iż w związku z zapłatą przez pozwaną kwoty 18.116, 92 zł na poczet faktury nr (...) cofa pozew co do tej kwoty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Zespół (...) w O. przed zawarciem umowy z M. J. łączyła umowa, której przedmiotem był transport osób dializowanych z Echo – (...) w O.. W ramach współpracy podmiot ten wystawił rachunki:

- za transport w miesiącu grudniu 2013 roku – przy wymiarze 6.885, 6 km oraz stawce za km 2,40 zł na kwotę 16.525, 44 zł,
- za transport w miesiącu styczniu 2014 roku – przy wymiarze 6.868, 4km i stawce 2,40 zł za km na kwotę 16.484, 16 zł,
- za transport w miesiącu lutym 2013 roku – przy wymiarze 6.183, 6 km i stawce 2,40 zł za km na kwotę 14.840, 64 zł,
- za transport w miesiącu marcu 2013 roku – przy wymiarze 6.598, 5 km i stawce 2,40 zł za km na kwotę 15.836, 40 zł,
- za transport w miesiącu czerwcu 2013 roku – przy wymiarze 5.039 km i stawce 2,40 zł za km na kwotę 12.093, 60 zł,
- za transport w miesiącu lipcu 2013 roku – przy wymiarze 5.667, 02 km i stawce 2,40 zł za km na kwotę 13.600, 85 zł
- za transport w miesiącu sierpniu 2013 roku – przy wymiarze 5.756, 2 km i stawce 2,40 zł za km na kwotę 13.814, 88 zł,
- za transport w miesiącu wrześniu 2013 roku – przy wymiarze 5.777, 5 km i stawce 2, 40 zł za km na kwotę 13.866 zł,
- za transport w miesiącu październiku 2014 roku – przy wymiarze 6.997, 6 km i stawce 2, 40 zł za km na kwotę 16.794, 24 zł,
- za transport w miesiącu listopadzie 2013 roku – przy wymiarze 6.793, 7 km i stawce 2,40 zł za km na kwotę 16.304, 88 zł.

Dowód:

- rachunki wraz z zestawieniami k. 345-371.

M. J. wziął udział w przetargu przedstawiając Zespołowi (...) w O. ofertę zgodnie z którą za wykonanie przedmiotu zamówienia w pełnym rzeczowym domagał się kwoty 19.838, 20 zł za miesiąc usługi mnożąc przez 12, wskazując, iż miesięczna wartość usługi została wyliczona w oparciu o stawkę 2, 39 zł za kilometr.

W dniu 13 marca 2014 roku Zespół (...) w O. (jako zamawiający) zawarł z M. J. (jako przewoźnikiem) umowę, której przedmiotem było wykonywanie przez przewoźnika bez nadzoru medycznego na każdorazowe wezwanie telefoniczne zgodnie z wynikiem przeprowadzonej procedury o zamówienie publiczne w trybie przetargu nieograniczonego.

W ramach usługi przewoźnik odbiera pacjenta z miejsca zamieszkania i dowozi go do stacji dializ zamawiającego, a następnie obsługuje powrót po dializie – analogicznie do miejsca zamieszkania pacjenta (§ 1 ust. 2 umowy). Specyfikacja istotnych warunków zamówienia oraz oferta przewoźnika stanowiły integralną część umowy (§ 1 ust. 3 umowy).

Strony ustaliły cenę za usługę stanowiącą przedmiot umowy określając stawkę na poziomie 2,39 zł za km, zastrzegając, iż dojazd na wezwanie pod wskazany adres oraz postój jest bezpłatny (§ 2 ust. 1 umowy). Wykaz tras oraz stawki za kurs wynikające z przeliczenia oferty zawierać miał załącznik nr 1 do umowy stanowiący jego integralną część (§ 2 ust. 2 umowy). Maksymalna wartość nominalna umowy w okresie jej obowiązywania nie może przekroczyć 238.058, 34 zł brutto (§ 2 ust. 3 umowy).

Wykonywanie przewozów miało być odnotowywane przez przewoźnika i potwierdzane przez przewożonego pacjenta na wykazie przewozów, którego wzór stanowi załącznik nr 2, będący integralną częścią umowy (§ 3 ust. 1 umowy). Ilość zleconych przewozów wynikać miała z bieżących potrzeb, co miało być równoznaczne z możliwością niezrealizowania przedmiotu umowy w zakresie określonym w ofercie (§ 3 ust. 2 umowy).

Strony ustaliły, iż rozliczenia wykonanych usług dokonywane będą miesięcznie – po zakończeniu każdego miesiąca kalendarzowego (§ 5 ust. 1 umowy). Przewoźnik wystawić miał fakturę VAT dla zamawiającego w oparciu o wykaz przewozów o którym mowa w § 3 (§ 5 ust. 1 umowy). Należność regulowana miała być przez zamawiającego w terminie 30 dni od daty otrzymania rachunku wraz z wykazem przewozów (§ 5 ust. 3 umowy).

Umowa zawarta została na okres od dnia 1 kwietnia 2014 roku do dnia 31 marca 2015 roku (§ 6 ust. 1 umowy).

W załączniku wskazano, iż transport odbywać będzie się w poniedziałki środy oraz piątki na trzech zmianach: zmiana I od godziny 7 do godziny 11 obejmująca łącznie 109, 3 km w dwie strony; zmiana II od godziny 13 do godziny 17 obejmująca łącznie 96 km w dwie strony oraz zmiana III od godziny 19 do godziny 24 obejmująca łącznie 87, 6 km w dwie strony, a nadto drugi transport w wtorki, czwartki oraz soboty gdzie zmiana I obejmowała łącznie 135, 30 km w dwie strony, II zmiana obejmowała łącznie 171, 7 km w dwie strony oraz III zmiana obejmowała łącznie 38, 6 km. Łącznie wskazano 638, 5 km w dwie strony. W załączniku znalazła się adnotacja, że cenę za 1 miesiąc usługi należy biorąc pod uwagę 13 kursów w miesiącu.

Dowód:

- umowa wraz z załącznikiem k. 19-20, 68-69, 111-112, 147-148,
- oferta k. 70, 149, 154
- załącznik do oferty k. 75,
- oświadczenie k. 71-73,15-151
- projekt umowy k. 73-74, 152-153
- wydruk z (...) dot. powoda k. 76, 155
- licencja k. 77, 156,
- zeznania świadka J. S. k. 273,

- przesłuchanie powoda M. J. k. 296,

Rozliczenie transportów wykonywanych przez M. J. odbywało się w ten sposób, iż po zakończeniu miesiąca świadczenia usług transportowych pacjentów dializowanych P. W. aktualizował listę pacjentów i nanosił ewentualne poprawki. Następnie na podstawie google maps dokonywał obliczenia ilości kilometrów po otrzymaniu tras od J. S. – przedstawiciela M. J., który przekazywał je drogą mailową. Wykazy tras sporządzane były przez M. J. na podstawie listy pacjentów oraz wskazań stacji paliw.

Zespół (...) w O. kwestionował wysokość należności ujętych w fakturach.

Dowód:

- zeznania świadka P. W. k. 273-275,
- przesłuchanie powoda M. J. k. 286v.

W dniu 30 kwietnia 2014 roku M. J. wystawił Zespołowi (...) w O. fakturę VAT nr (...) tytułem specjalistycznego transportu pacjentów dializowanych w miesiącu kwietniu 2014 roku w wymiarze 8 109 km na łączną kwotę 19 380 zł z terminem płatności określonym na dzień 30 maja 2014 roku.

Zespół (...) w O. uiścił na rzecz M. J. kwotę 3.393, 75 zł, następnie zaś w dniu 21 listopada 2014 roku kwotę 15 986, 76 zł tytułem płatności za tą fakturę.

Dowód:

- faktura VAT nr (...) k. 234,
- potwierdzenia przelewów k. 235-236.

W wykazie transportów dla miesiąca lipca 2014 roku wpisano łączną liczbę kilometrów w obie strony: 458, 5 km, co przy przyjęciu stawki 2, 39 zł za kilometr oraz 13 ilość dializ w miesiącu dało łączną kwotę 14.245, 60 zł. Liczba kilometrów wpisana do wykazu określana była na podstawie wydruków z długości tras.

Dowód:

- wykaz transportów za lipiec k. 54,
- wydruki tras k. 57-67.

W wykazie zatytułowanym „Lipiec 2014. Karetka” wskazano transport: wykonywany w poniedziałki, środy oraz piątki – 2184 km oraz wykonywany we wtorki, czwartki oraz soboty – 1624 km, co dało łącznie 3808 km.

W wykazie zatytułowanym „Lipiec 2014. (...)” wskazano transport: wykonywany w poniedziałki, środy i piątki – 1664 km oraz wykonywany we wtorki, czwartki i soboty – 2800 km, co dało łącznie 4464 km.

Dowód:

- wykaz lipiec 2014 – karetka k. 55.
- wykaz lipiec 2014 – trafic k. 56, k.202

W piśmie z dnia 23 lipca 2014 roku Zespół (...) w O. poinformował M. J., iż po dokonaniu analiz faktur za usługi świadczone w kwietniu, maju oraz czerwcu oraz sprawdzeniu tras stwierdza, że ilość wykazanych kilometrów na fakturze jest zawyżona.

W piśmie wskazał, iż miesięczny koszt transportu pacjentów dializowanych powinien wynikać z faktycznej ilości przejechanych kilometrów nie zaś stanowić kwotę wynikającą z 1/12 wartości środków przeznaczonych na realizację zamówienia publicznego, a nadto wniosła o skorygowanie faktur.

Pismem z dnia 18 sierpnia 2014 roku pełnomocnik M. J. wezwał Zespół (...) w O. do zapłaty nieuregulowanych faktur VAT nr (...) oraz częściowo uregulowanej faktury (...) wraz z należnymi odsetkami.

W piśmie z dnia 24 listopada 2014 roku Zespół (...) w O. poinformował, że zapłacona w dniu 21 listopada 2014 roku kwota 43 829, 83 zł wynika z obliczeń ilości przejechanych kilometrów w miesiącach kwiecień, maj, czerwiec oraz stawki za kilometr, a także ponownie wniosł o skorygowanie faktur VAT.

Wiadomością mailową z dnia 19 kwietnia 2015 roku pełnomocnik M. J. wezwał Zespół (...) w O. do zapłaty nie później niż do dnia 22 kwietnia 2015 roku należności z tytułu transportu pacjentów dializowanych.

Dowód:

- pismo z dn. 23.07.2014 r. k. 21, 112
- pismo z dn. 18.08.2014 r. k. 23-24, 113v-114,
- pismo z dn. 24.11.2014 r. k. 22-23, 112v-113,
- wiadomość mailowa k. 116-116v.

W dniu 31 lipca 2014 roku M. J. wystawił Zespołowi (...) w O. fakturę VAT nr (...) tytułem specjalistycznego transportu pacjentów dializowanych w miesiącu lipcu 2014 roku w wymiarze 8 272 km na łączną kwotę 19.770, 08 zł z terminem płatności określonym na dzień 30 sierpnia 2014 roku.

Dowód:

- faktura VAT nr (...) k. 9.

W wykazie transportów dla miesiąca marca 2015 roku wpisano łączną liczbę kilometrów w obie strony: 583, 08 km, co przy przyjęciu stawki 2, 39 zł za kilometr oraz 13 ilość dializ w miesiącu dało łączną kwotę 18.116,30 zł. Liczba kilometrów wpisana do wykazu określana była na podstawie wydruków z długości tras.

Dowód:

- wykaz transportów za marzec k. 131-132,
- wydruki tras k. 135-146.

W wykazie zatytułowanym „Marzec 2015. T. I” wskazano transport: wykonywany w poniedziałki, środy oraz piątki – 1573 km oraz wykonywany we wtorki, czwartki oraz soboty – 3666 km, co dało łącznie 5239 km.

W wykazie zatytułowanym „Marzec 2015. T. I.” wskazano transport: wykonywany w poniedziałki, środy i piątki – 2028 km oraz wykonywany we wtorki, czwartki i soboty – 3016 km, co dało łącznie 5044 km.

Dowód:

- wykaz marzec 2015 – traffic I k. 133, 215.
- wykaz marzec 2015 – traffic II k. 134.

W dniu 31 marca 2014 roku M. J. wystawił Zespołowi (...) w O. fakturę VAT nr (...) tytułem specjalistycznego transportu pacjentów dializowanych w miesiącu marcu 2014 roku w wymiarze 10 283 km na łączną kwotę 24 576, 37 zł z terminem płatności określonym na dzień 30 kwietnia 2014 roku.

Dowód:

- faktura VAT nr (...) k. 121.

Odnośnie transportów wykonywanych w lipcu 2014 roku Zespół (...) w O. ustalił, iż M. J. wykonał usługi w wymiarze 5.960,5 km, co dało 14.245, 60 zł należnego wynagrodzenia, natomiast w miesiącu marcu 2015 roku wykonał usługi w wymiarze 7.580, 3 zł co dało 18.116, 92 zł wynagrodzenia.

M. J. ustalił natomiast, iż w miesiącu lipcu 2014 roku wykonał usługi w wymiarze 8272 km co dało 19.770, 08 zł należnego mu wynagrodzenia, natomiast w miesiącu marcu 2015 roku, że wykonał usługi w wymiarze 10.283 km, co dało 24 576, 37 zł należnego mu wynagrodzenia.

Dowód:

- zestawienie k. 208, 219.

W marcu 2015 roku Zespół (...) w O. sporządził specyfikacje istotnych warunków zamówienia odnośnie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego prowadzonego w trybie przetargu nieograniczonego na transporty pacjentów dializowanych bez nadzoru medycznego.

Przedmiot zamówienia obejmował transport bez nadzoru medycznego pacjentów leżących, na wózkach inwalidzkich, chodzących na dializę i odwóz po wykonanej dializie na terenie O. i okolic, wyszczególnionych w załączniku nr 1 do specyfikacji (I ust. 1 SIWZ). Ilość dializ w miesiącu w stosunku do jednego pacjenta określona została na około 12, 13 dializ, co dawało od 24 – 26 kursów obejmujących dowóz i odwóz. Każdy pacjent dializowany jest 3 razy w tygodniu (ust. 2). Ilość przewożonych pacjentów na dializy określono na 52 pacjentów (ust. 3). Kierunki w których wykonywane miały być transporty określono na: teren miasta O., K., O., S., B., M., R., K., S., P., B. III, S., N., W., G., T., W., B., P. (ust. 4). Wynagrodzenie za wykonane usługi płatne miało być w terminie minimalnie 30 dni od wystawienia faktury (ust. 5).

Załącznikami do SIWZ stanowiącymi jego integralną część były: wykaz tras na których będą wykonywane transporty; oferta; oświadczenie oraz projekt umowy.

W projekcie umowy wskazano, iż jej przedmiotem jest wykonywanie przez wykonawcę usług przewozu pacjentów bez nadzoru medycznego zgodnie z wynikiem przeprowadzonej procedury o zamówienie publiczne w trybie przetargu nieograniczonego (§ 1 ust. 1 projektu). W ramach usługi wykonawca odbiera pacjenta z miejsca zamieszkania i dowozi go do stacji dializ zamawiającego, a następnie obsługuje powrót po dializie – analogicznie do miejsca zamieszkania pacjenta (§ 1 ust. 2 projektu). Specyfikacja istotnych warunków zamówienia oraz oferta wykonawcy stanowiącymi integralną część umowy (§ 1 ust. 3 projektu). Cena za usługę określona została jako ryczałt na przewóz jednego pacjenta obliczony wg aktualnego wykazu tras przewożonych pacjentów (załącznik nr 1 do SIWZ) w sposób: ilość kilometrów (przywóz – odwóz) pomnożona przez stawkę za 1 km pomnożona przez ilość dializ (13) oraz podzielona przez ilość przewożonych pacjentów (52 osoby) - § 2 ust. 1 projektu.

W załączniku wskazano, iż transport odbywać będzie się w poniedziałki środy oraz piątki na trzech zmianach: zmiana I od godziny 7 do godziny 11 obejmująca łącznie 109, 3 km w dwie strony; zmiana II od godziny 13 do godziny 17 obejmująca łącznie 96 km w dwie strony oraz zmiana III od godziny 19 do godziny 24 obejmująca łącznie 87, 6 km w dwie strony, a nadto drugi transport gdzie zmiana I obejmowała łącznie 135, 30 km w dwie strony, II zmiana obejmowała łącznie 171, 7 km w dwie strony oraz III zmiana obejmowała łącznie 38, 6 km. Łącznie wskazano 638, 5 km w dwie strony. W załączniku znalazła się adnotacja, iż ilość kilometrów do poszczególnych pacjentów obliczono na podstawie map google.

Dowód:

- specyfikacja istotnych warunków zamówienia z załącznikami k. 10-15, 104-109v,
- załącznik k. 16, 110.

W dniu 11 marca 2015 roku poprzez wiadomość mailową pełnomocnik powoda zwrócił się do Zespołu (...) w O. z pytaniami odnośnie warunków przetargu.

W odpowiedzi Zespół (...) w O. poinformował, że wynagrodzenie wykonawcy będzie płatne ryczałtowo od pacjenta, istotnym jest więc jaka jest faktyczna chociażby zbliżona ilość kilometrów do przejechania przy realizacji umowy. Szczegółowe informacje dotyczące rzeczywistych ilości kilometrów ujęte miały zostać w załączniku nr 1 stanowiącym wykaz tras.

Dowód:

- wiadomość mailowa k. 17, 103
- pismo z dn. 16.03.2015 r. k. 18, 102.

W dniu 30 czerwca 2015 roku Zespół (...) w O. przelał na rachunek bankowy należący do M. J. kwotę 18.116, 92 zł.

Dowód:

- potwierdzenie przelewu k. 157.

Przejazdy w dniach: poniedziałek, środa i piątek w systemie III zmian to pokonanie trasy na odcinku 146, 45 km w jedną stronę, co daje w dwie strony ilość 292, 90 km, przejazdy w dniach: wtorek, czwartek i sobota w systemie II zmian to pokonanie trasy na odcinku 172, 80 km w jedną stronę, co daje w dwie strony ilość 345, 60 zł. Ilość miesięcznie przejechanych kilometrów w systemach zmianowych mogła wynosić 8.646, 10 km.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego M. K. k. 388,
- ustna uzupełniająca opinia biegłego sądowego M. K. k. 434-435.

Sąd zważył co następuje:

Powództwa okazały się nieuzasadnione co do części niepodlegającej umorzeniu.

Wstępnie wskazać należy, że w rozpoznawanych sprawach powód dochodził od pozwanej zapłaty za wykonywane przez niego usługi transportowe: za miesiąc lipiec 2014 roku w kwocie 5.524, 48 zł – odnośnie faktury VAT nr (...) (sygn. akt X GC 1002/15) oraz za miesiąc marzec 2015 roku w kwocie 24.576, 37 zł – odnośnie faktury VAT nr (...) (sygn. akt X GC 1019/15).

Ostatecznie powód cofnął powództwo w zakresie kwoty 18.116, 92 zł (w postępowaniu o zapłatę kwoty 24. 576, 37 zł) z uwagi na uiszczenie przez pozwaną w dniu 30 czerwca 2015 roku tejże kwoty. Postępowanie w tej sprawie co do kwoty 18.116, 92 zł podlegało więc umorzeniu. Należy bowiem zauważyć, iż pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku (art. 203 § 1 k.p.c.). Jak stanowi art. 355 § 1 k.p.c. sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Skuteczne cofnięcie pozwu uzasadnia zatem umorzenie postępowania. Jednocześnie Sąd nie dopatrywał się w oświadczeniu strony powodowej istnienia przesłanek przewidzianych w art. 203 § 4 k.p.c., w obliczu

których cofnięcie pozwu jest niedopuszczalne. Przyczyną cofnięcia pozwu była bowiem częściowa zapłata pozwanej. Zważywszy na cofnięcie pozwu w zakresie kwoty 18.116, 92 zł – taki sam zakres powinno mieć umorzenie postępowania w sprawie.

W tym stanie rzeczy Sąd orzekł jak w pkt III sentencji wyroku.

Roszczenie o zapłatę przewoźnego zgłoszone znajduje swoją podstawę w ustawie - Prawo przewozowe z dnia 15 listopada 1984 roku (Dz.U. z 2015 r. poz. 915) oraz w przepisach ustawy Kodeks cywilny. Zgodnie bowiem z art. 90 Prawa przewozowego, w sprawach nieuregulowanych w ustawie Prawo przewozowe stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego. Podstawę prawną przedmiotowego roszczenia stanowił zatem przepis art. 774 k.c., zgodnie z którym przez umowę przewozu przewoźnik zobowiązuje się w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa do przewiezienia za wynagrodzeniem osób lub rzeczy.

Zaznaczyć należy, że obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 kpc), natomiast ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 227 kpc), spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 kc). Jeżeli więc, materiał zgromadzony przez strony nie daje podstawy do dokonania odpowiednich ustaleń faktycznych, Sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z nieudowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie twierdzeń. Oznacza to, że jeżeli strona na której spoczywał ciężar dowodu nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swoich twierdzeń ponosi ona ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia. Nie jest natomiast rzeczą sądu zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.).

Oczywistym było zatem, że to na powódzie spoczywał ciężar udowodnienia okoliczności przemawiających za istnieniem oraz wysokością zgłoszonych roszczeń, któremu to obowiązkowi – w ocenie Sądu – nie sprostał. Nie przedstawił bowiem materiału dowodowego pozwalającego na dokonanie przez Sąd ustaleń potwierdzających jego stanowisko.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że postanowieniem z dnia 30 sierpnia 2016 roku realizując wniosek dowodowy strony pozwanej Sąd dopuścił dowód z pisemnej opinii biegłego o specjalności finanse i rachunkowość na ustalenie wynagrodzenia powoda M. J. za miesiące: lipiec 2014 roku oraz marzec 2015 roku stosownie do umowy zawartej pomiędzy stronami w dniu 1 marca 2014 roku.

Biegła w swojej opinii wskazała, iż w aktach sprawy brak jest wykazu tras na podstawie których następnie wystawiane miały być faktury. Dokonując obliczenia wynagrodzenia biegła sądowa oparła się na wykazie stanowiącym załącznik do oferty (k. 75) ustalając, iż ilość miesięcznie przejechanych kilometrów w systemach zmianowych mogła wynosić 8.646, 10 km, co przy obowiązującej stawce za 1 km daje wartość wynagrodzenia w kwocie 20.664, 18 zł. Zarzuty do przedmiotowej opinii wniosła pozwana wskazując, iż biegły sądowy nie wziął pod uwagę kwestionowania przez nią ilości przejechanych przez powoda kilometrów oraz poprzednich rozliczeń. W trakcie ustnej uzupełniającej opinii na rozprawie w dniu 30 marca 2017 roku biegła podtrzymała ustalenia opinii głównej wskazując, że oparta została ona na materiale zgromadzonym w toku postępowania.

W tym miejscu zwrócić należy na treść zawartej pomiędzy stronami umowy. W ramach usługi przewoźnik obowiązany był do odbioru pacjenta z miejsca zamieszkania i dowiezienia go do stacji dializ zamawiającego, a następnie do obsługi powrotu po dializie – analogicznie do miejsca zamieszkania pacjenta. Wynagrodzenie pomiędzy stronami określone zostało w odniesieniu do stawki na poziomie 2, 39 zł, natomiast za dojazd na wezwanie pod wskazany adres oraz postój przewoźnikowi nie należało się wynagrodzenie. Z § 2 ust. 2 umowy wynika, iż wykaz tras zawierać miał załącznik nr 1 do umowy stanowiący jego integralną część. Jednocześnie, strony umowy ustaliły, iż wykonywanie przewozów odnotowywane będzie przez przewoźnika i potwierdzane przez przewożonego pacjenta na wykazie przewozów, którego wzór miał stanowić załącznik nr 2 będący integralną częścią umowy (§ 3 ust. 1 umowy). Istotnym jest również,

iż ilość zleconych przewozów wynikać miała z bieżących potrzeb co oznaczało możliwość niezrealizowania przedmiotu umowy w zakresie określonym w ofercie (§ 3 ust.2 umowy).

Szczególne znaczenie w okolicznościach sprawy mają jednak zapisy § 5 umowy odnoszące się do sposobu rozliczenia. Strony bowiem ustaliły, iż rozliczenia wykonywanych usług dokonywane będą miesięcznie – po zakończeniu każdego miesiąca kalendarzowego. Faktura przewoźnika wystawiana miała być w oparciu o wykaz przewozów o którym mowa w § 3 ust. 1 umowy – a więc o wykaz stwierdzający wykonanie transportu wraz z potwierdzeniem przewożonego pacjenta.

Podkreślenia wymaga, że w świetle powyższych zapisów umowy powód celem wykazania zasadności powództwa obowiązany był do przedstawienia materiału dowodowego pozwalającego na ustalenie na jakich trasach transport był przez niego wykonywany, nie zaś jedynie dokumentów świadczonych o ilości tychże transportów. Jedynie wykazanie tego rodzaju okoliczności pozwalałoby zweryfikowanie czy rzeczywiście – w odniesieniu do ilości transportów oraz tras – wykonał transport w wymiarze wskazanej przez siebie ilości kilometrów.

Tym bardziej dowodem zakresu wykonanych usług, a więc liczby przejechanych kilometrów w ramach usługi transportu pacjentów dializowanych nie może być wystawiona przez stronę umowy faktura VAT, co miało miejsce w okolicznościach sprawy. Faktury wystawione przez przewoźnika stanowiły jedynie dokument prywatny, których treść (w zakresie ujętej tam liczby kilometrów) była kwestionowana przez pozwaną. Wystarczającym do wykazania faktu rzeczywistej liczby kilometrów nie mogły być również wykazy określone jako „lipiec 2014. Karetka” oraz „lipiec 2014. (...) odnośnie usług świadczonych w lipcu 2014 roku oraz wykazy określone jako „marzec 2015. T. I” oraz „marzec 2015. T. I.” odnośnie usług świadczonych w marcu 2015 roku. Zwrócić należy bowiem uwagę, iż ich treść nie pozwala na ustalenie do jakich transportów się odnoszą (poprzez podanie tras – chociażby miejsca z którego pacjent był przywożony, a następnie odwożony), a w konsekwencji, nie dają możliwości zweryfikowania wskazanych w nich ilości kilometrów. Podkreślenia wymaga, że w istocie w ramach świadczonych usług powód nie był zobowiązany do wykonywania transportu po najkrótszych trasach, jednakże celem skutecznego żądania wynagrodzenia w odniesieniu do podanej przez siebie liczby kilometrów powinien wykazać dokładnie po jakich trasach transport ten był wykonywany. (...) takich nie zawierają natomiast wyżej opisane wykazy. Zgodnie z § 5 umowy powód jako przewoźnik powinien był sporządzić wykaz stwierdzający wykonanie transportu wraz z potwierdzeniem przewożonego pacjenta – gdyż to właśnie na podstawie takiego rodzaju wykazu mogło dojść do wystawienia faktury i rozliczenia stron.

W konsekwencji, w świetle zapisów zwartej pomiędzy stronami umowy w zakresie podstawy rozliczenia stron oraz braku przedstawienia przez powoda materiału dowodowego pozwalającego na ustalenie tras wykonywanych przez niego transportów – bez znaczenia pozostają ustalenia biegłego sądowego. Z jednej bowiem strony z treści umowy wynika jednoznacznie, iż faktury VAT wystawione miały być na podstawie wykazu, zaś wykaz taki, co potwierdzone zostało w treści opinii biegłego sądowego nie został przez powoda przedłożony. Z drugiej zaś strony wykaz stanowiący załącznik do oferty (k. 75), na którym oparł się biegły sądowy ulegał zmianom (z uwagi chociażby na zmiany personalne pacjentów poddawanych dializom – a więc również adresów z których odbiór i dowóz miał następować), co potwierdzone zostało przez świadka P. W. jak i powoda. W świetle powyższego, skoro powód, mimo zapisów umowy, nie przedłożył wykazu ze wskazaniem tras wykonanych w lipcu 2014 roku oraz marcu 2015 transportów wraz z potwierdzeniem ich wykonania, brak było materiału źródłowego na podstawie którego wynagrodzenie należne powodowi odnośnie pokonanych ilości kilometrów mogłoby zostać obliczone.

Skoro powód nie wykazał faktu, z którego wywodził skutki prawne, a zatem, że wykonał przewóz osób w podanym przez siebie wymiarze kilometrów (w zakresie przekraczającym ilość kilometrów uznanym przez pozwaną) – co miało istotny wpływ na wysokość wynagrodzenia zarówno w odniesieniu do lipca 2014 roku jak i marca 2015 roku – powództwo należało oddalić.

Marginalnie wskazać należy, iż właściwość miejscowa oraz funkcjonalna Sądu znajduje uzasadnienie w treści art. 34 kpc w zw. z art. 454 kc., mając na uwadze, iż miejscem zamieszkania powoda dochodzącego świadczenia

pieniężnego jest G.. Zauważyć należy, że roszczenie dochodzone przez powoda związane jest z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą, a dotyczy świadczenia usług transportowych na rzecz pozwanego Zespołu (...) w O., który w ramach tego stosunku ma status przedsiębiorcy (por. uchwałę SN z dnia 11 maja 2005 r., III CZP 11/05).

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o treści przedłożonych do akt dowodów z dokumentów. Żadna ze stron nie kwestionowała ich prawdziwości, a i w ocenie Sądu nie budziły one żadnych wątpliwości. Za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadka P. W. nie znajdując podstaw by odmówić im wiary. Stan faktyczny oparty został również na przesłuchaniu powoda M. J., w zakresie w jakim korespondowało ono z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Sąd wziął pod uwagę również opinie biegłego sądowego, która była jasna i logiczna, mając jednak na uwadze, iż biegła w treści opinii wskazała, że w aktach sprawy brak było wykazów tras o których mowa w § 3 umowy. Ponadto ustalona hipotetyczna możliwość wykonania transportu w przybliżonej do podanej przez powoda liczbie kilometrów oraz obliczenie wynagrodzenia dokonane zostało na podstawie wykazu trans załączonego do oferty (k. 75), który ulegał zmianie, co potwierdzone zostało zarówno przez świadka P. W. jak i samego powoda.

W pkt II sentencji wyroku Sąd orzekł o kosztach postępowania w sprawie o zapłatę kwoty 5.524, 48 zł (sygn. akt X GC 1002/15). Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje postawę prawną w 108 § 1 zd. 1 k.p.c. w związku z art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Na koszty poniesione przez pozwaną jako stronę wygrywającą sprawę w łącznej wysokości złożyło się: opłata skarbową od pełnomocnictwa oraz koszty zastępstwa procesowego (ustalone na podstawie § 6 pkt 4 w zw. z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, Dz.U.2013.490).

W pkt V sentencji wyroku Sąd orzekł o kosztach postępowania w sprawie o zapłatę kwoty 24. 576,37 zł (sygn. akt X GC 1019/15). Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje podstawę prawną w art. 100 kpc w zw. z art. 98 kpc. W świetle przepisu art.100 zd. 1 kpc w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione albo stosunkowo rozdzielone.

Zauważyć należy, iż w zakresie kwoty 18.116, 92 zł stroną przegrywającą sprawę okazała się pozwana, gdyż cofnięcie powództwa, a w konsekwencji umorzenie postępowania w tym zakresie, nastąpiło na skutek zapłaty tejże kwoty już po wytoczeniu powództwa (por. wyrok SN z dnia 21 lipca 1951 o sygn. akt C 593/51). W pozostałym zakresie z uwagi na oddalenie powództwa stroną przegrywającą okazał się powód. W związku z powyższym Sąd ustalił, że powód wygrał postępowanie 73, 71%, natomiast pozwana w 26, 29 %. Na koszty poniesione przez powoda w łącznej kwocie 3.646 zł złożyło się: opłata sądowa od pozwu w kwocie 1.229, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 2.400 zł (ustalonego na podstawie § 6 pkt 4 w zw. z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu Dz.U.2013.461 j.t). Na koszty poniesione przez pozwaną w łącznej wysokości 2.417 zł złożyło się: opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 2.400 zł (ustalone na podstawie § 6 pkt 5 w zw. z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, Dz.U.2013.490). Biorąc pod uwagę powyższe powód był obowiązany zwrócić pozwanej koszty w kwocie 635, 43 zł (stanowiącą 26, 29 % z kwoty 2.417 zł) natomiast pozwana w kwocie 2.687,46 zł (stanowiącą 73,71% z kwoty 3.646 zł). W konsekwencji wzajemnego zniesienia się kosztów w części, pozwana obowiązana jest zwrócić na rzecz powoda kwotę 2.052,03 zł.

W pkt VI i VII sentencji wyroku Sąd mając na uwadze art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych rozstrzygnął o kosztach stanowiących wynagrodzenie biegłego sądowego. W tym zakresie ustalić należało, że w stosunku do rozpoznawanych łącznie spraw powód wygrał postępowanie w 60,19 % (w zakresie kwoty 18.116, 92 zł), natomiast pozwana w 39, 81 % (w zakresie łącznej kwoty co do której powództwa zostały oddalone – 11.983,93zł). Koszty te obejmowały łączne wynagrodzenie w kwocie 2.083, 89 zł, którą to kwotą obciążone powinny zostać strony

zgodnie z wynikiem sprawy - pozwana kwotą 1.254, 29 zł, natomiast powód 829, 60 zł. Należy mieć jednak na uwadze, iż koszty te w zakresie kwoty 1.950, 17 zł pokryte zostały z uiszczonej przez pozwaną zaliczki. Stąd też uznać należało, iż powód obowiązany jest do zwrotu na rzecz pozwanej różnicy pomiędzy kwotą przez pozwaną wydatkowaną (1.950, 17 zł), a należną (1.254, 29 zł). Pozostała kwota – 133, 72 zł stanowiła nieuiszczone koszty sądowe, którymi mając na uwadze powyższe rozważania należało obciążyć powoda.